

Посавски КАНАЛ

ЛИСТ ОМЛАДИНСКИХ РАДНИХ БРИГАДА У ПОСАВИНИ

БРОЈ 7

Београд, 17 август 1946 год.

ЦЕНА 1.— ДИНАР

НОВА „МУЊА“

На великој табли за графиконе пре два дана појавило се и његово име — име Радована Јокића — друге «Муње» на Посавском каналу.

Непрекидно групе омладинаца застају пред таблом па, дивећи се, дуго је загледају. Сви знају о њему. Синоћ при читању дневне заповести, чули су сви за 12,43 кубика Радована Јокића и одушевљено, а нарочито бригадири његове бригаде, поздравили најбољи успех Радована Јокића, II ваљевске бригаде «Милице Ножице» — најбољи успех друге смене.

Он дуго стоји пред таблом и посматра лепо израђену црвену муњу која сече његово, од картона изрезано, име и, десно од њега, крупну бројку — 12,43 кубика. Очи му се радосно смеше а лице блиста кад говори о раду, о свом најбољем радном успеху — о најбољем резултату друге смене. Месец дана провео је на каналу а његов свакодневни просек никада није био мањи од 5—6 кубика, а пре два дана успео је да за 7 радних часова ископа, истовари и транспортује

12,43 м. и тиме постигне најбољи резултат друге смене и назив друге «муње» на каналу.

— Стално сам мислио на то да морам што више да дам за обнову земље, пошто нисам био на фронту каже он и смеши се.

А радио је врло просто — како сам каже: двоја колица су се стално смењивала у његовим рукама, а ашов дубоко копао у земљу и вешто одваљивао

велике комаде земље; колица су се пунила огромном брзином и наизменично летела са ивице канала на насип. Њихов број је растао, кубаци се нисали и сваки дан му је доносио радост — дневни ефекат од 5—6 кубика земље.

Нисам никада био уморнији од других, јер сам оваквим начином рада успевао да истом снагом, који су и други трошили, урадим много више. А да није било болесних плућа — ископао бих ја још много више кубика.

И данас одлази натраг у своје место као најбољи радник друге смене остављајући за собом њен најбољи резултат, а код бригадира других бригада — тежњу да достигну његових 12,43 кубика.

Н.

20 ов. месеца долази на канал прослављена бригада ваљевског округа „Жикица Јовановић Шапац“. Ова бригада је била најбоља на Омладинској прузи. За своја велика залагања у обнови своје земље она је добила два пуша назив ударне бригаде.

ОДЛУКА бр. 38

Штаба омладинских радних јединица на сектору Обреновац—Скела о додељивању прелазне бригадне саставице

Штаб омладинских радних јединица донео је одлуку да се за најбоље резултате на раду, постигнуте у току недеље од 5—11 августа, додели прелазна бригадна заставица III крагујевачкој бригади.

Предају заставице извршиће командант VII чачанске бригаде команданту III крагујевачке бригаде и то 13 августа у 13 часова.

Одлуку прочитати пред стројем бригада.

12 августа 1946 године

О. Логор Кртинска

За команданта,
Драг Ћосић

За потпун успех рада

Задатак ћемо тек онда извршити када будемо имали добар квалитет рада

Друга смена је успела да у току свога двонедељног рада постигне одличне резултате. Ни тврд терен, ни блато, ни вода, ни недостатак алата, па чак и неорганизованост рада нису могли да зауставе ударнички рад. Ударнички рад се толико распламсао да су постизани готово невероватни резултати: по 5 кубика просечно на све чланове појединих чета. Важно је напоменути да је најбоља крагујевачка бригада имала просек 3,18 на сваког свог члана.

У првој недељи рада друге смене имали смо учинак у раду који су дале 7 бригада, 5779 м³ док је у трећој недељи та кубатура порасла на 13.898 м³. Истина, имали смо сада и дупло више људства али зато смо имали и тежи терен. Па ипак је свако у раду био истрајајан, што је и довело до 1500 к. м. више него што би то требало да буде.

Још од првог дана подвучено је да сваки омладинац и омладинка градитељ Посавског канала треба да избацује дневно 2 м³ земље па да буде користан. Рађале су се »Муње«. Један је претерао 28 к. м. а за њим један друг је копао, товарио и терао 12,53 м³. Свако је желео да заслужи назив »Муња«. На све се заборављало а земља је нестајала из канала и расла је у депоније.

Техничко руководство није имало времена да премери довољно земљишта на коме би се почео рад, а штабови бригада су се занели кубацима и били су заборавили на друге ствари које долазе заједно са бројем кубика и без чега кубаци не вреде. Нису обратили пажњу на квалитет рада.

Када се прође крај канала види се на шарпу овде трбух, тамо удубљење. Ивице су биле несиметричне, дно канала неправилно а дубина неједнака. Између депонија нема пропуста тако да вода која би се појавила на терену, ради које се канал и копа, не би могла да се од депонија слије у њега. И ми бисмо се морали запитати: »Ради чега смо онда копали канал кад нам вода лежи на земљишту које треба да исушимо?« Наш би рад личио на оно: »Трла баба длан да јој прође дан«. У трци за кубацима ми смо били заборавили да без доброг квалитета рада канал не може бити примљен и да не може послужити својој намени.

Сада су се сви тргли. Опет се брзо снашло. Направљени су малевци са којима крагујевчани свесрдно набијају земљу у удубљења на шарпу. Код свих осталих бригада у логору »Кртинска« одбацује се земља правилно и праве се

депоније на сваких 30 м. тако да кроз депоније може пролазити вода у канал. Дно се удешава тако да буде правилно и жури се да се ископа потребна дубина да знамо да када будемо са једним тереном готови да се више на њега не враћамо. У каналу су прокопане кинете које омогућавају да вода која извире одлази у Саву. Више се не поставља само питање која ће бригада бити боља, поставља се као најважније — да канал буде на време готов.

Бригаде логора »Вукићевица« решиле су правилно питање рада. Да не би терен био претрпан људством преко целог дана раде две смене од по једне и по бригаде. Оне раде деоницу по деоницу и кад заврше један посао више се на њега не враћају, а воде им је све мање у каналу. Вода на коју у раду наилазе одлази онде где је дно канала довољно дубоко тако да се не враћа назад. На

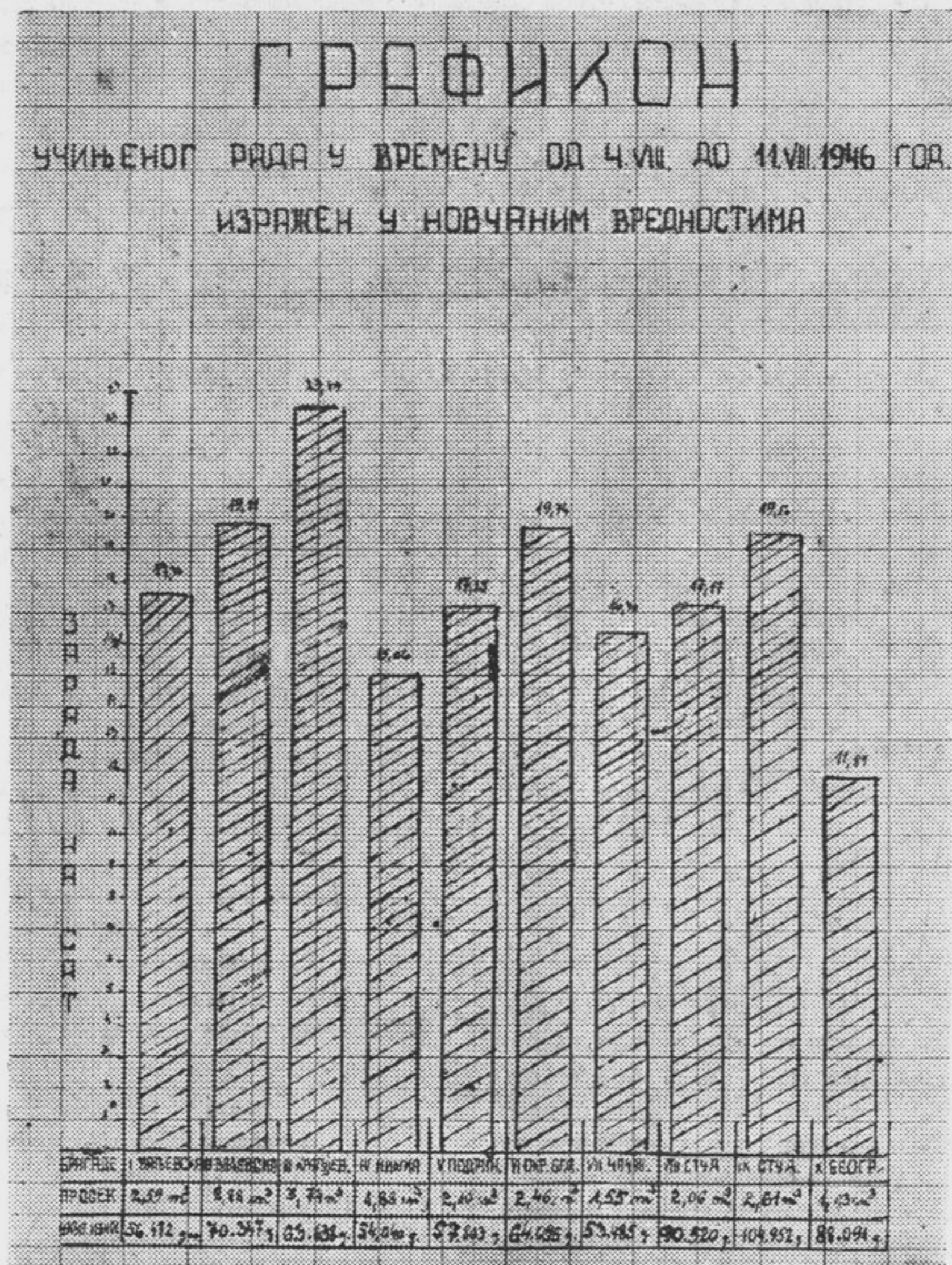
тај начин бригадири су себи омогућили рад на сувом терену.

ХИ ваљевска бригада исушивала је два дана канал лопатама. Кубатуре немале зато сваки од бригадира зна да више вреди исушити воду него избацити 400 кубика земље од којих се не би имала никаква корист кад падне прва кишница и кад се вода нагомилала у каналу.

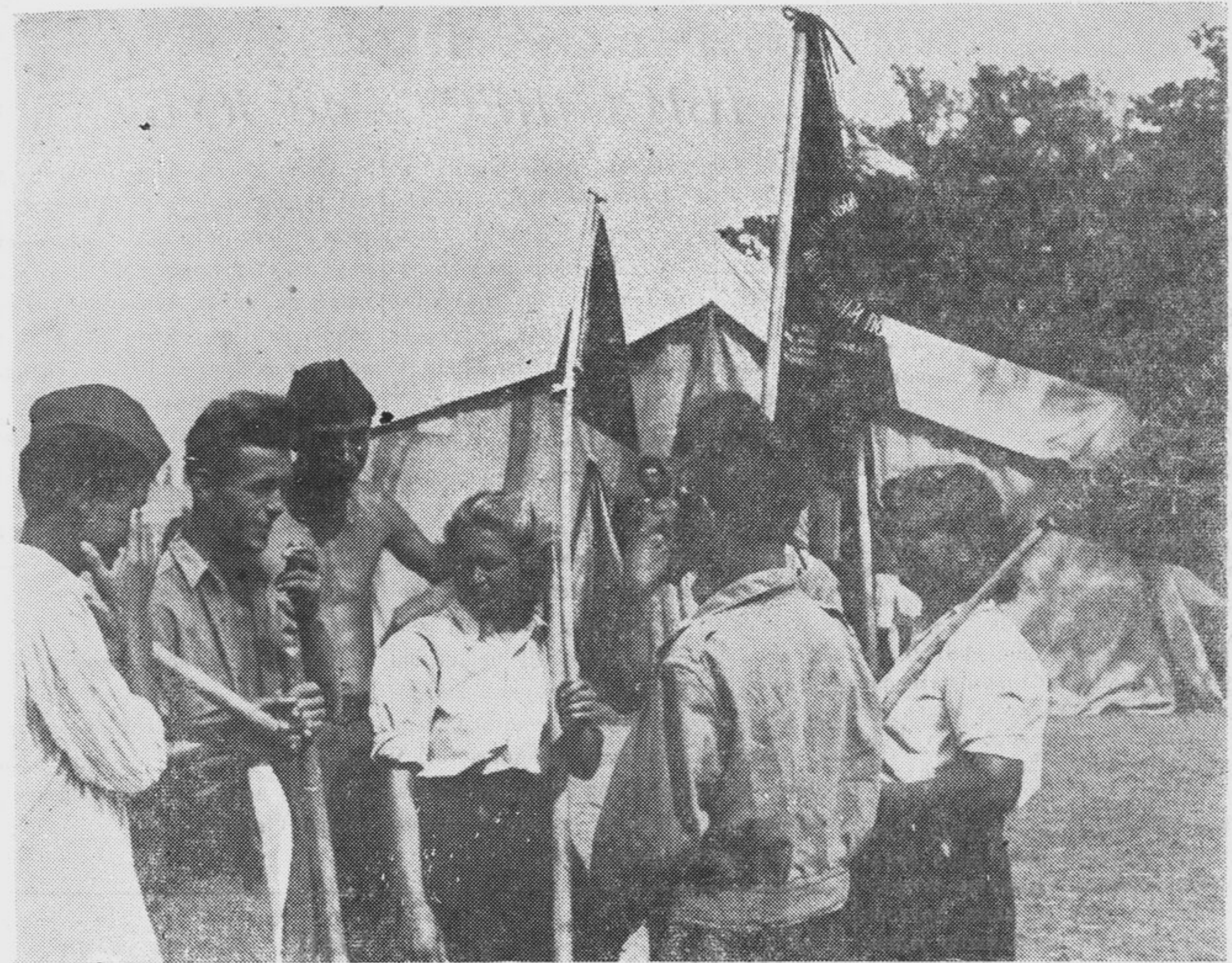
Формирана комисија од инжењера и руководиоца појединих бригада, која има за циљ да правилно оцени квалитет рада и одреди норму, појачаће такмичење и учинити да квалитет рада буде одличан као што је до сада био квантитет.

Јединство логора »Вукићевица« служи нам за пример. Код њих је развијено право такмичење — сваки улаже све да квалитет рада буде одличан а и кубатура велика.

З. Негми

IV крагујевачка бригада добила је по други пут прелазну заставицу „БУКЕТОВЦИ“

»Букетовци« су носиоци бригадне, четне и десетинске заставице

Већ читаве две недеље скоро свакодневно I чета III крагујевачке бригаде тзв. Букетова чета носи четну заставу. Њихов просек од почетка рада на каналу је увек већи од 3 м. »Букетовци« су познати сваком бригадиру јер се њихови успеси рада читају скоро сваке вечери пред стројем свих бригада.

Миленко Максимовић-»Буке« — поручник ЈА. — сада командир I чете са усхићењем говори о својој чети: »Било је тешко у почетку али када сам задобио поверење људи све је кренуло напред. Данас моји омладинци кажу: »Командире, дај нам рок докле да испунимо норму а тек онда ћемо искористити онај одмор од 10 минута«. — И док сви остали имају два одмора — моји омладинци имају само један. За 10 минута,

док се други одмарају, ми избацимо 1 кубик више«.

Што се тиче самога система рада, он каже: »Неки нарочити систем рада ми немамо. Једино што рационално вршимо расподелу рада као и времена. Код нас нико не стоји, сви раде и то једним умереним темпом. Ми не препаљујемо. Онога који најгоре ради стављамо поред онога који најбоље ради и, разумљиво, и он почиње са живљим радом. Осим тога — што мање разговора. За свакога нашега човека највећа је срамота подбацити обавезу а о норми и да не говоримо. Што се тиче заставице — четна и за десетину — биће наша. А за бригадну ћемо се трудити.

Друг »Буке« је најомиленија личност своје бригаде. Сваки бригадир уме да цени овог друга који је све време окупације провео на Бањици, Смеде-

ревској Паланци и Гестапо-у, који је у рату био одликован медаљом за храброст и који је данас први ударник своје бригаде.

В. Лазаревић

АНТИФАШИСТИЧКИ ФРОНТ ЖЕНА НАС ПОМАЖЕ

Чланице АФЖ-а IV рејона из Београда послале су нам јуче: 2.000 динара 2000 комада цигарета, 15 кг. колача, 50 комада сапуна, 312 конзерви.

У селу Грабовцу, чланице АФЖ-а скупиле су за нашу бригаду: 200 лубеница, 15 кг. сира и разног воћа.

Обрадовали смо се и једном и другим дару. На нас мисле наше антифашистичке организације. Знају да цене наше напоре и желе да нам помогну.

Радничка, сеоска, средњошколска и студентска омладина на заједничком послу

Из нишке бригаде

На деоници нишке бригаде терен је врло тежак. Први слој од једног метра је већ био ископан кад су они добили ову деоницу. Блато се стврднуло и избачено на недовољну даљину од ивице канала, претстављало је још већу препреку. Но упркос свему Нишлије раде. Просек се повећава и норма (1,50 м.) се пребацује. Јављају се и ударници. Друг Радомир Петровић, кога знају једино по надимку »Боксер«, избацио је јуче 6 кубика земље. »Боксер« је био и у првој смени на изградњи Омладинске пруге Брчко—Бановићи и тамо је показао добре резултате, па сад своје искуство преноси на своје другове којима је ово прва акција и који још са зебњом прилазе раду на каналу. Он одједном одваљује блок земље тежак око 60 кг. и избацује га рукама. Обзиром на висину ивице од 5 м. резултат је такав да постоје услови да се ускоро и у Нишкој бригади појави трећа »Муња« на каналу.

Али ни »Боксер« није једини. Има ту још много другова који раде залажући се до максимума. Оснивају се тројке и четворке у које се сами другови одабирају и тако, са приближно једнаким снагама, они усавршавају технику посла и проналазе хиљаду начина да се би олакшају посао и још у току ове недеље завршиће ову деоницу. А онда...

Нишлије мисле да ће свакако избити на једно од првих места. И тако док су њихови другови из округа на градњи канала Морава—Моравица најбољи и у њиховим рукама је десетодневна прелазна застава — дотле Нишлије овде, упркос свих тешкоћа, иду напред и боре се за заставицу.

К. Давидовић

МИНИСТАР НАРОДНОГ ЗДРАВЉА НА ПОСАВСКОМ КАНАЛУ

13 ов. мес. министар народног здравља Урош Јекић посетио је омладинце старог логора, где је био срдечно примљен. Топло подрављен, министар Јекић се дуже задржао у логору обишавши са руководиоцима читав логор, распитујући се о животу омладинаца, здрављу, исхрани. Интересовао се за рад на каналу, успехе у раду и задовољан напустио је логор, испраћен од одушевљене омладине.

ЊИХ ШЕСТ—48 КУБИКА

Одмах од почетка радова постали су омиљени у целој бригади: Марчетић Петар, Рајевић Драгомир, Павлица Јован, Љубомир Стојановић, Васиљевић Живојин и Матић Борислав. Њих шест чине једну шесторку I чете која је својим радом постала позната целој бригади. Они свакога дана пребацују норму:

13 о. м. избацили су 48 кубика — што значи по 8 кубика на појединца.

Кад су пошли на радилиште — поставили су себи задатак да избаце 42 кубика. Све чете су коментарисале о томе а неки су сумњали у успех. А у II чети се две тројке обавезују на дневни просек од 6 кубика. Шесторка брзо ради. У 9 часова већ је било избачено 33 кубика. Требало је избацити још 9 кубика и обавеза би била испуњена. Њихови резултати су се одмах преносили на читаво радилиште.

Вулетић

Ударна тројка VIII студентске бригаде

Од самог почетка рада, у VIII студентској бригади истиче се тројка Милан Јовановић, Персида Рајковић и Живота Петровић. Пребацују норму за 100—200%. Највећи им је резултат 17,5 куб. м. а најмањи 12 куб. м.

Ево шта они кажу о свом раду:

»Правилна подела рада највише је допринела успеху наше тројке. Чим смо формирали тројку, ми смо, унутар ње, мењали посао, док нисмо установили да најбоље и најбрже радимо, ако Живота риља, Перса купи земљу, а Милан гура колица. Радили смо одмах са двоја колица.

Наша тројка, кад стигне на терен и све док траје велика врућина, ради успореним темпом. Тек кад постане свежије и кад се навикнемо на посао, радимо са свим снагама. Јер, неуспех многих наших другова долази отуда, што се одмах у почетку уморе, па касније, кад би се највише могло дати, сустану.

Ми смо, при изради шарпа, радили

Своју форму рада објашњавају овако: горњи слој треба изваљивати у бунарама пошто тако иде брже. При раду вима на степеницама треба их остављати шире да би се на њима земља могла задржавати и одатле је одмах избацивати лопатама. Употребу колица избавати онде где нису неопходна. По је дан ашов земље треба остављати да падне јер се тамо земља задржава да не падне. Ово искуство користили су сви.

У 11 часова ова шесторка је, тога дана, имала већ 44 избачених кубика а подне — 48 од којих је 6 кубика били преко дате обавезе.

Ово је био њихов највећи дневни резултат. Они су једна од најбољих група не само своје бригаде већ у читавој смени. Само треба одржати исти темпо. Они су понос X београдске бригаде »Буро Стругар«.

другачије од осталих другова у бригади. Док су сви почињали степенике ка каналу, ми смо полазили од канала, колица су тако могла ближе да приђу, а ми смо тиме уштедели и у времену и у труду.

На квалитет рада обраћамо велику пажњу. И најзад, од почетка рада, наша тројка није оштетила ниједан алат.

III чета Осме студентске бригаде
»Мирко Луковић« у строју

Чланови штабова су и васпитни радници

Као један од задатака који се постављају пред наше штабове јесте и васпитање бригадира. У томе ми треба код сваког омладинца да развијемо љубав за књигом и да га заинтересујемо за материјал у чијој обради он учествује да би, копајући кубике, схватио пун значај и потребу свога рада.

У васпитању људи нема шаблона. Потребно је познавати оне на које се васпитно утиче. А сваког омладинца у бригади може да познаје најбоље његов штаб. Он је са њима у логору, он је са њим на раду. И не само то. Штаб бригаде је највише руководство у бригади и самим тим најауторитативнији део који треба бити први у извршавању сваког задатка и сваког питања. Другови из штаба бригада су руководиоци са свога терена те тиме и теоретски најбоље стоје и најпозванији су да васпитно утичу на друге.

Међутим сви чланови штабова бригада не посматрају ово питање као нешто зашто су они најодговорнији. Тако друг Вуле Стефановић, члан штаба крагујевачке бригаде доноси лубеницу и почиње да једе на састанку васпитне групе, те тиме одвраћа пажњу другова који слушају. И било је потребно да предавач замоли друга да престане да једе да би исти схватио да је учинио велику грешку. Други пример сличан је првом где командант нишке бригаде, та-

које док омладинци раде на свом уздицању кроз своју групу недалеко од групе седи и такође једе.

Ово су примери који показују немарност према теоретском раду, што би наши другови, чланови штабова, морали отклонити. Другови треба да схвате да се кроз васпитне групе и они сами уздижу као да и другима помажу у савлађивању материјала.

Дука Радаковић

ДРУГА ПРИРЕДБА ОСМЕ СТУДЕНТСКЕ БРИГАДЕ

VIII студентска бригада дала је у недељу 11 о. м. другу своју приредбу у Ратарима. Хор, рецитације, соло певање, оркестар и позоришни комад »Нове жене« од Б. Попића. — У оквиру приредбе одржано је предавање о хигијени. Селаци, нарочито омладина, поздравили су срдечно сваки наступ студената на позорници. Приредба се завршила игранком и паљењем логорске ватре.

Б. Б.

VIII студ. бригада

Учиши, учиши, учиши...

Уз помоћ својих професора студенти су се прихватили учења. Редовни часови и рад кружока учиниће да се отклоне недостатци у стручном уздицању

»О КОЛХОЗИМА«

Предавање у логору »Вукићевица«

Стари логор оживљује. Бригадири се спремају на културно-просветни час. Ту и тамо групе другова и другарица разговарају о нечем, веома жустро. У пролазу чујем: »И ти би требао да пођеш на предавање о колхозима«. То један омањи црномасти Чачанин зове свога друга. »Видећеш да и код нас има колхоза«, наставља други. Тако за почиње дискусија која претходи мом предавању.

Скупимо се, и ја започех. Очеви другова и другарица показују колико их ствар занима. Упозорен оним претходним разговорима које сам чуо, задржао сам се на разликама између задруга и колхоза, на њиховом развоју.

С нестрпљењем сам, после предавања, очекивао њихова нова питања. Први час тајац, а онда, поведени жељом да сазнају, почеше: »Друже, како је са поделом добити у колхозу?« Једна другарица, види се, нешто је занимала, али затеже и оклијева, док се не осмели: »Шта је би-

ло са оним првим колхозима у СССР? Јесу ли се одржали до краја?« Мислила је на прве колхозе 1918. Једног од њих, бригадира занима шта је са колхозницама, које добију дијете. Он то питање поставља отворено, без устручавања. Зна он да је то озбиљан проблем.

Један по један постављају питања.

Осећам да их је озбиљност теме све обузела. И дискусија би вјероватно трајала дуго, али њихов логор даје приредбу, и ми разговоре приводимо крају.

Удаљаво сам се, а они су поново образовали групице. Обузела ме је жеља да се вратим, да загрлим те младе другове, од којих би ми много чему могли да учимо. Дисциплинованости, заинтересованости, жељи за сазнањем.

Исидор Алкалај
VIII студентска бригада

X. БЕОГРАДСКА БРИГАДА ДАЈЕ ПРИРЕДБУ ЗА СЕЛО

У недељу 11 о. м. одржали су омладинци-средњошколци X радне бригаде »Буро Стругар« своју другу приредбу са забавним програмом за бригаду и село.

За ову приредбу била је на широком подиуму од наслаганих цигала импровизирана позорница са завесама од ћебади.

Пре почетка приредбе одржано је једно популарно предавање за селаци о туберкулози као социјалној болести. Оно је изазвало живо интересовање и коментаре публике.

Приредби је присуствовао приличан број мештана Скеле и околине.

На крају је приређена игранка у којој су учествовали и мештани и омладинци из бригаде.

Леон Талви

„...Обавеза нек нам није тешка...“

Прва ваљевска бригада обавезала се да ће за три дана имати просек од 3 кубика. Двојка Пурић—Максимовић обавезала се да за три дана достигне просек од 5 кубика дневно. Већ првог дана рада I ваљевска бригада пребацује дату обавезу постигавши просек од 3,38, а двојка Максимовић—Пурић радила је већ првог дана са просеком од 5,76 кубика.

II ваљевска бригада дала је обавезу 8 августа да ће имати просек од четири кубика. Она је радећи на терену у току 9 августа преbacила обавезу и просек по појединцу износи 4,23 кубика.

V подринска бригада обавезала се на просек од 3,01 а постигла је резултат од 3 кубика на сваког члана своје бри-

гаде. I чета обавезала се на просек од 3,95 кубика а достигла је просечни ефекат од 3,97 кубика.

VI београдска бригада обавезала се да ће радити са просеком 3,40 кубика. Тројка Перишић Радомир, Јермић Драгомир и Радовановић Чедомир дала је обавезу да ће радити са просеком 6,6 кубика. III чета ове бригаде обавезала се да ће радити са просеком од 4,5 кубика. У току рада на терену постигла је шеста Београдска бригада просек од 3,07 кубика. Тројка Перишића Радомира избацила је просечно 5 кубика, што значи да је исто као и цела трећа чета, која је дала просек 3,44 кубика, преценила своје снаге, па ипак резултати шесте београдске јесу међу најбољима на раду.

Посета Кртинској

Одмах по своме доласку на терен бригадири IX студентске бригаде поставили су себи, као један од својих многих задатака, зближење са сеоском омладином. После првих дана логоровања на каналу, када су већ ушли у посао, студенти су приступили организовању културно-просветне екипе која је заједно са физкултурницима требала да пође у села и да се кроз приредбе са омладином што више зближи.

Прва посета је учињена селу Кртинској у коме се налази логориште ове бригаде. Предлог студената сеоској омладини о приредби коју би дали за њих био је примљен одушевљено и омладинци су се дали на посао, како би све што је потребно за једну приредбу било спремно. У овоме су се нарочито истакли омладинци који су били у војсци. Њиховим залагањем и радом омладине читавог села, омогућено је студентима да дају приредбу. Бригадири су потом приказали врло успео програм. Вредно је напоменути да је поред приредбе било и предавање које је присутним омладинцима донело доста новог знања. По подне је физкултурни одбор приредио низ такмичења у разним дисциплинама. Резултати нису велики али само такмичење је имало великог одјека и потстакло је сеоске омладинце да и они наставе још активније рад на физкултурном пољу.

I и II ваљевска су отишле

11 ов. мес. отишло је 180 омладинаца и омладинки — углавном курсиста из I и II ваљевске бригаде својим кућама. За време боравка на каналу они су учили тако да ће моћи по повратку да полажу испите. На поласку је приређена мала свечаност где су предате значке и споменице градитеља Посавског канала.

Формирање XI ваљевске бригаде

13 о. м. формирана је XI ваљевска бригада која са преосталим члановима I и II ваљевске бригаде, које су расформиране, броји 200 омладинаца и ваљевског округа. Чете су формиране по средовима тако да ће такмичење између чета значити уједно и борбу за престиж среских омладинских организација. За команданта бригаде изабран је друг Слава Ђукић који је у руковођењу II ваљевске бригаде «Милице Ножице» показао пуно умешности и организаторских способности. На смотри бригада друг командант позвао је бригаду да пође путем славне ударне бригаде «Жикице Јовановића-Шпанца». Позив је примљен са одушевљењем и чете су се повукле на четне конференције где су расправиле питање бољег и ефикаснијег рада. Одмах по подне бригада је кренула на ископ главног канала где су примили велики задатак завршавања профила. Терен је врло тежак, пун воде али то није смањило радни елан.

Преостали бригадири из I и II ваљевске бригаде преносе своје искуство које су у досадашњем раду стекли на нове бригадире.

Д. М.

Бугарски студенти су посетили канал

Делегација Бугарске у свом путу на Светски омладински конгрес у Прагу посетила је градитеља Посавског канала и изразила своје признање и дивљење великом делу народне омладине Југославије. Циљ њиховог доласка је да упознају начин спровођења у дело велике обавезе III конгреса народне омладине Југославије да ће организовано учествовати у обнови и изградњи земље и пренети искуства у том раду на народну омладину Бугарске. Присност првог сусрета, другарство и блискост у даљем опхођењу изражава огромну љубав између омладине обеју земаља чији су се интереси поклапали и у НО борби и чији пут даљег развитака стреми ка истом циљу.

Многобројна питања која је бугарска делегација поставила руководству омладинских радних бригада о организацији штабова бригада и њихих руководства, о начину спровођења такмичења

путем обавеза, стварања мањих група за рад, тројки, ударника итд., о постављању и пребацивању норме, о организацији културно-просветног рада сарадњом између сељачких, средњошколских и студентских бригада, о нашем стручном раду на припремању испита, о помоћи селу, о физкултури — јасно изражава жељу бугарских другова да по повратку међу своју омладину пренесу сва наша досадашња искуства у томе раду. Ово је заиста истинска, практично спроведена братска сарадња између омладине обеју земаља. Нарочито их је одушевила чињеница да овај наш организован рад, ово васпитање осећања одговорности примањем и испуњавањем обавеза, ови практични резултати претстављају за нашу омладину борбену школу из које ће да никну будући руководиоци наше младе Републике.

Марта

СПОРТСКА СТРАНА

Међубригадно такмичење је при крају

Ове недеље у омладинским логорима Кртинској и Вукићевици завршена су такмичења у спортским играма: ногомету и одбојци.

Утакмице су биле доста живе а играчи су играли пожртвовано. Резултати су сасвим објективни и заслужено добијени. Првак у ногомету је II ваљевска бригада која је одиграла 5 утакмица и све их добила. У одбојци се нарочито показала I ваљевска бригада. Карактеристично је за њу да су играчи при игри били хладни и присебни ма да је публика са стране бурно навијала за једну или другу страну. У међувремену ових утакмица непрекидно су бригадири тренирали лако-атлетику — скокове у вис, даљ, троскок, скок с мотком, бацање кугле, диска, копља и трчање.

У току ове недеље избациће се првак бригада у лако-атлетици а финално лакоатлетско такмичење одржаће се у недељу 18 о. м.

И наши наставници се заједно са нама такмиче за значку ЗРЕН

Међу студентима бораве неколико професора и асистената медицинског факултета, који су дошли да им помогну у припремању испита. Неки од њих иду редовно на редилиште где са својим будућим колегама воде борбу за кубике.

Када се поставило код њих питање хоће ли учествовати у такмичењу за ЗРЕН, добијени су одговори: «Године не дозвољавају, мало сам предебео!» Али има их који су и попунили листу такмичара.

Д-р Павле Трпица, доцент универзитета, пријавио се за бронзану значку. «Имам доста година, али са мало тренинга ћу успети». Асистенткиња Косовка Костић је кандидат за бронзану значку. Она је вредни пратилац студената на раду, а овога пута ће се са њима и такмичити за значку.

Са лоптом кроз околна села

У недељу, 11 о. м. VIII студентска бригада извела је леп физкултурни наступ у селу Кртинска.

По подне у 4 час. почела је најпре фудбалска утакмица између студентског и сеоског тима. После пријатељске утакмице меч се завршио са 2:1 за студенте. У паузи између полувремена студенткиње са средњошколцима из старог логора одиграле су једну одбојка утакмицу. Победиле су студенткиње.

Два мушка тима одиграла су праву егзебициону партију у одбојци. Ова игра је одушевила сеоске омладинце, по чијем причању код њих влада за њу све веће интересовање.

У лако-атлетском такмичењу које је одржано на крају у следећим дисциплинама: скоку у даљ, троскоку и бацању кугле — учествовали су студенти и сеоски омладинци. Док су студенти постигли врло добре резултате, домаћи су показали да су и ове гране физкултуре одомаћене код њих.

Физкултурна приредба је била бројно посећена од сеоске омладине. Они

кажу да од сада њихови терени ће ретко бити празни. На њима ће се увек наћи по неки физкултурник који марљиво тренира.

VIII студентска бригада - Ратари 5:0

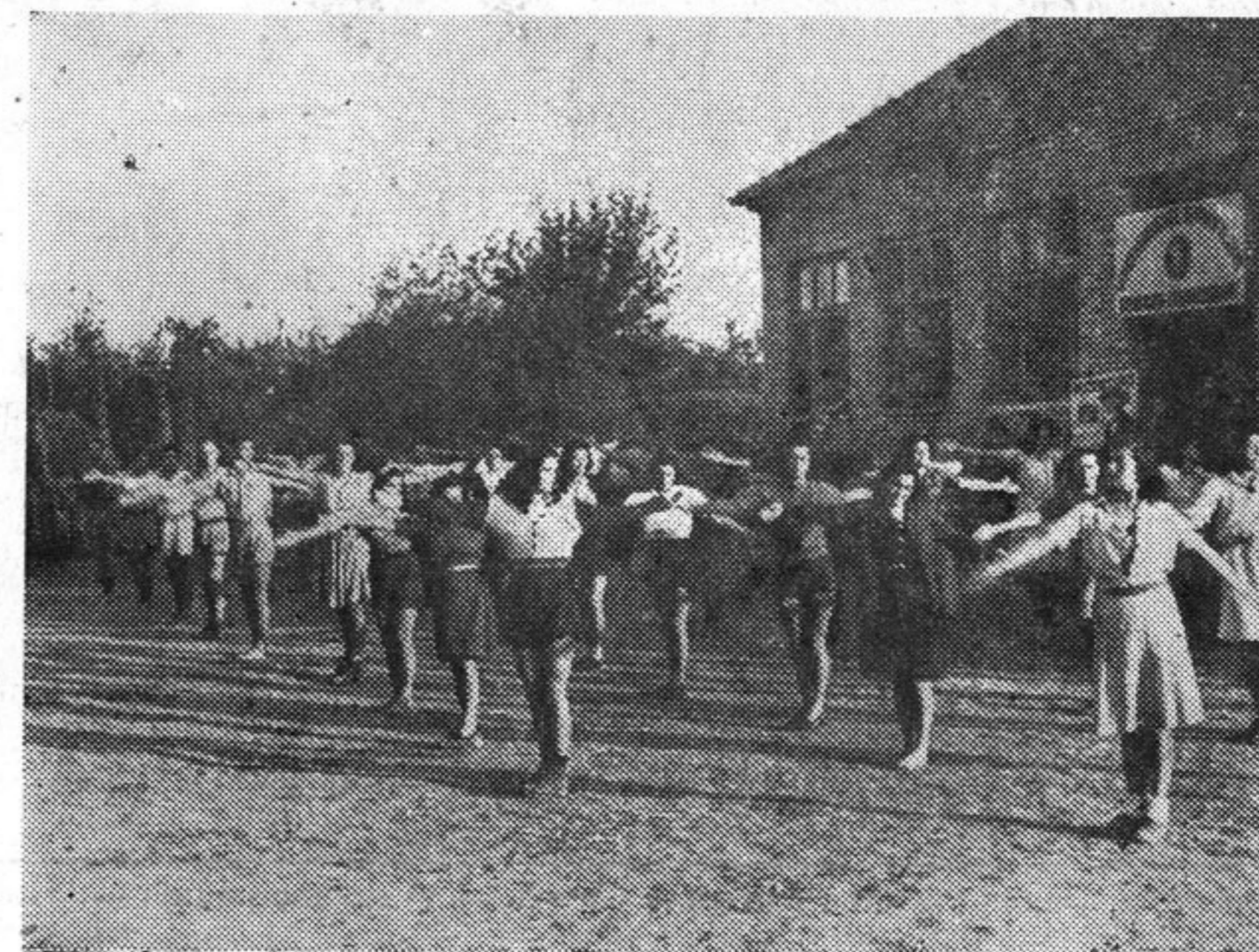
У недељу 11 о. м. одиграна је утакмица између тима VIII студ. бригаде и тим села Ратари. Ма да је становништво села било недовољно обавештено ипак је био присутан приличан број сељака.

Утакмица је почела у 15.30. Још од почетка осетила се надмоћ студената, који су преко својих брзих крила стално угрожавали гол мештана. Напади домаћих и ако ретки, били су врло опасни. Млади тим, и поред све пожртвованости и залавања, подлегао је и претрпιο пораз од 5:0.

Код студената најбољи су били: десно крило и леви халф а код домаћих су се истакли леви бек и десна полутка.

Милан Јовановић
VIII студ. бригада

Сваког јутра гимнастиком се припремамо за савлађивање дањих обавеза

Посавски канал — њонос омладине Србије

